

Sygn. akt III Cz 1336/15, III Cz 1736/15, III Cz 1737/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Hupa-Dębska

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa D. K., J. K., S. K., H. T.

przeciwko L. (...) S. (...) w M. (...) siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek zażaleń powodów D. K., J. K., S. K.

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 6, 7 i 8 wyroku Sądu Rejonowego w(...)

z dnia 22 kwietnia 2015 r., sygn. akt I C 1321/14

postanawia:

1. **oddalić zażalenia;**

2. **zasądzić na rzecz pozwanej tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego od:**

- **powoda D. K. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,**
- **powódki J. K. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,**
- **powoda S. K. kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych.**

SSR del. Maryla Majewska – Lewandowska SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 1336/15, III Cz 1736/15, III Cz 1737/15

2.UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w sprawie z powództwa D. K., S. K., H. T. i J. K. przeciwko L. (...)w M.(...) w W. zaskarżonym rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 6 zasądził od pozwanej na rzecz powódki J. K. kwotę 6.500,55 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; w punkcie 7 zasądził od pozwanej na rzecz powoda S. K. kwotę 2.098,88 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; w punkcie 8 zasądził od pozwanej na rzecz powoda D. K. kwotę 5.396,75 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż orzekając o kosztach miał na względzie przede wszystkim, że po stronie powodów wystąpiło współuczestnictwo formalne. Roszczenie powodów oparte było na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej, a ich współwystępowanie w procesie miało charakter jedynie stricte procesowy. Dlatego zasadnym było przyjęcie, iż rozstrzygnięcie o kosztach procesu (w tym kosztów zastępstwa procesowego) winno nastąpić odrębnie dla każdego z podmiotów występujących po stronie wygrywającej proces. W oparciu o art. 100 k.p.c. przyjmując, że powódka J. K. wygrała w 93,60%, D. K. w 88,29%, zaś S. T. w 73,28% stosunkowo rozdzielił koszty procesu.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zaskarżyli powodowie: J. K., D. K. i S. K., wnosząc o jego zmianę w tej części i zasądzenie od pozwanej: na rzecz powódki J. K. kosztów postępowania w kwocie 7 239,25 zł, na rzecz powoda D. K. kosztów postępowania w kwocie 6 650,25 zł oraz na rzecz powoda S. K. kosztów postępowania w kwocie 3 750,25 zł, nadto zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powodowie podnieśli, iż indywidualne roszczenia powodów ad. 1, 2 oraz ad. 3 zostały uznane przez Sąd pierwszej instancji w całości, natomiast w części roszczeń pierwotnych powodów tj. B. K. oraz B. T., którzy zmarli w toku procesu, nie mieli możliwości oszacować kwoty zadośćuczynienia i odszkodowania, zatem nie powinni oni ponosić negatywnych konsekwencji związanych ze stosunkowym rozdzieleniem kosztów procesu. W konsekwencji powyższego Sąd powinien w całości obciążyć pozwaną kosztami procesu.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie zażalenia powodów oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu m.in. podniósł, iż skarżący jako następcy prawni B. K. w pełni podtrzymywali zgłoszone przez niego roszczenia, w żaden sposób ich nie modyfikowali, mimo świadomości, iż okres odczuwalnej przez niego krzywdy oraz pogorszenia sytuacji życiowej był krótszy. W ocenie strony pozwanej brak jest podstaw od odstępowania od zasady rozliczenia kosztów w stosunku do uwzględnionego roszczenia i odpowiedzialności za wynik procesu. Ponadto pozwany wskazał, iż po stronie powodów występuje współuczestnictwo materialne, które nie uzasadnia przyznania na rzecz każdego z nich odrębnych kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powodów nie mogło odnieść skutku, a rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego należy uznać za trafne.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo dokonał ustaleń faktycznych i wskazał właściwą podstawę prawną swego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Art. 98 k.p.c. statuuje zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca proces zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Jednakże zasada ta doznaje wyłomu w art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może także włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. W art. 100 k.p.c. wyrażona została zasada kompensaty kosztów procesu, która znajduje zastosowanie w wypadku częściowego uwzględnienia żądań i stanowi ona elastyczne dostosowanie zasady odpowiedzialności za wynik sprawy do sytuacji, w której obie strony są w różnym stopniu albo w takim samym wygrywającym i przegrywającym zarazem. Sąd wyboru sposobu rozliczenia kosztów w oparciu o tą regulację dokonuje kierując się zasadą słuszności.

Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd Rejonowy, kierując się powyższą zasadą, w sposób słuszny i prawidłowy w okolicznościach niniejszej sprawy, stosunkowo rozdzielił koszty procesu, rozkładając pomiędzy stronami koszty, odpowiednio do wysokości, w jakiej zastały poniesione oraz stosownie do wyniku sprawy, tj. stopnia uwzględnienia i nieuwzględnienia żądań. Równocześnie uznał, iż zasadnie Sąd ten nie znalazł podstaw do obciążenia tylko pozwanej całością kosztów procesu.

Zatem należało uznać, iż Sąd ten trafnie przyjął, iż stosunkowy podział kosztów procesu dotyczy ich całości, co oznacza przyjęcie za podstawę obliczeń sumy należności obu stron, ustalonych stosownie do zasad podanych w art. 98 i 99 k.p.c. Sumę tę dzieli się proporcjonalnie do stosunku, w jakim strony utrzymały się ze swymi roszczeniami lub obroną, otrzymując w wyniku kwoty stanowiące ich udziały w całości kosztów. Jeżeli poniesione przez stronę koszty przewyższają obciążający ją udział, zasądzeniu na jej rzecz podlega różnica (zob. np. postanowienie SN z 31 stycznia 1991r., IICZ 255 /90, OSP 1991, nr 11-12,s. 530). Kierując się powyższymi zasadami Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy, koszty w niniejszej sprawie rozliczył.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, w przedmiotowej sprawie Sąd pierwszej instancji w sposób prawidłowy dokonał obrachunku wszelkich kosztów procesu, konsekwencją czego było zasądzenie od pozwanej tytułem zwrotu kosztów procesu na rzecz na rzecz powódki J. K. kwotę 6.500,55 zł (powódka wygrała proces w 93,60%), na rzecz powoda S. K. kwotę 2.098,88 zł (powód wygrał proces w 88,29%), a na rzecz powoda D. K. kwotę 5.396,75 zł (powód wygrał proces w 73,28%).

Słusznie także Sąd Rejonowy uznał, iż powodowie są w tej sprawie współuczestniczkami formalnymi (art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c.). Współuczestnictwo formalne odróżnia brak materialnoprawnej więzi między współuczestnikami, a ich współwystępowanie po jednej ze stron procesu wynika wyłącznie z woli strony powodowej, która postanowiła skumulować w jednym powództwie kilka odrębnych roszczeń procesowych. Przy współuczestnictwie formalnym występuje tyle różnych przedmiotów sporu, ilu jest współuczestników. Ten rodzaj współuczestnictwa określa się także mianem podmiotowej kumulacji roszczeń (zob. P. Telenga, komentarz do art. 72 k.p.c., LEX/el. 2014 z powołaniem na postanowienie SN z dnia 2 lipca 2009 r., II UZ 21/09, LEX nr 536853).

Z tych względów, a także mając na uwadze argumentację Sądu pierwszej instancji, a także podniesioną przez pozwaną w złożonej odpowiedzi na zażalenie, których nie ma potrzeby w tym miejscu ponownie przytaczać, oddalono zażalenie na skutek nie stwierdzenia wad zaskarżonego rozstrzygnięcia wskazanych w zażaleniu przez pozwaną i podlegających uwzględnieniu z urzędu.

Zatem z uwagi na to, iż zaskarżone rozstrzygnięcie jest prawidłowe, Sąd Okręgowy zażalenie powodów jako bezzasadne oddalił, na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie regulacji art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 2 i 3 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 461).

SSR del. Maryla Majewska – Lewandowska SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Barbara Braziewicz